

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnništva naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Narodne Tiskarne“.

V četrtek dne 9. julija 1885 občni zbor „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani ni mogel zborovati, ker je bilo po pravilih premalo delnic uloženih in premalo delničarjev udeleženih.

Zatorej se razpisuje novi

OBČNI ZBOR

delniškega društva

„NARODNE TISKARNE“

na soboto 25. julija 1885

ob 6. uri zvečer

v sobo uredništva „Slovenskega Naroda“

z istim, za občni zbor dne 9. julija 1885 določenim dnevnim redom, s pristavkom, da po §. 17 društvenih pravil ta novo sklicani občni zbor veljavno sklepa brez ozira na število navzočih delničarjev in število od njih zastopanih glasov.

Od upravnega odbora.

Okrožnica brez vrednosti.

Za naučnega ministra gospoda barona Conrada ne gojimo Slovenci baš prevročih simpatij, marveč nezadovoljni bili smo ž njim, ko je imel še krmilo deželne vlade kranjske v rokah, nezadovoljni smo tudi sedaj, ko vodi ministerstvo za uk in bogočastje. Nezadovoljnost naša postala je že tolika, da se je vsepovsod razširilo mnenje, da bi se takoj na bolje obrnilo na naučnem polju, ko bi baron Conrad odstopil in da smo z velikim veseljem pozdravljali zagotovilo: Predno bode novi državni zbor pričel svoje prvo zasedanje, ministra Conrada ne bode več.

Od takrat, ko se nam je takisto zagotavljalo pa do danes preteklo je že par mesecev, a Conrad še ne dela nobenih priprav, da bi ostavil minister-ski svoj sedež, marveč mej tem pridobil si je celo tal, kajti voljen je državnim poslancem in kakor vse kaže, ministroval nam bode še nekoliko časa, kakor doslej in vsa poročila raznih časopisov, da mu je stališče omajano, ostala bode le brumne želje.

Iz ministerstva za uk in bogočastje nam Slovencem, vsaj dokler je Conrad na krmilu, ni Bog vedi koliko pričakovati, kajti ondu ne vlada načelo krepkega čenjanja, ampak vse se klanja novodobni naši sistemi odlašanja in zavlačanja, sistemi polovičarskih sredstev, političkih surogatov. Tak surogat je tudi barona Conrada zadnja okrožnica do dežel-nih oblastev, naperjena proti agitaciji učiteljev pri volitvah.

Obračajmo okrožnico, kakor nam drago, plodne misli ne nahajamo nikjer in če še tako preišljamo, vskliknili bomo vendar naposled: „difficile est satiram non scribere!“ Kaj pomaga zvoniti, ko je toča že pobila, kaj pomaga svariti pred agitacijo, ko so državnoborske volitve že pri kraju, drugih volitev pa ravno sedaj ni pred durmi? Okrožnica pač nema družega pomena, nego „ut aliquid fecisse videatur“, da nam kliče v spomin, da je baron Conrad še minister.

Vse drugačno lice imela bi bila okrožnica, da se je izdala pred volitvami. Tedaj bi ne bili doživeli čudnih prizorov, da so učitelji in profesorji na Dolenjskem ščuvali in agitovali proti vladnemu kandidatu grofu Margheriju, da so učitelji in profesorji na Štajerskem, Koroškem in v Istri bili našim, torej vladnim kandidatom nasprotni. Okrožnica, pred volitvami izdana, bila bi dokaz, da je vlada res objektivna, nad strankami stoječa, okrožnica po volitvah pa je brez pomena.

Zdi se nam, čitajoč napominano okrožnico, kakor bi baron Conrad sardončno se smehljal, hotel reči: Glejte, vse to bi vam bil lahko naklonil še pred volitvami, a zakaj bi ravno jaz tako ravnal, pogledajte moje kolege, so li oni kaj boljši? In če se ozremo po Conradovih tovariših, vidimo takoj, da mož istino govori. Nobeden ni pred volitvami izrekel svarilne besedice, sedaj ko je volitvena nevihta pri kraju, pa zvone vsi na pretege in zažigajo blagoslovljene šibe, katerih dim naj bi odvrčal blisk in grom. Baron Pražak ohrabil se je in premestil državnega pravdnika dr. pl. Stourzho, ki je pri nekem zboru prevročekrvo govoril, z Dunaja v Steyer, ravnatelj državnih železnic g. pl. Czedit razposlal je okrožnico, v katerej se železniškim uradnikom zabičuje, da pri volitvah ne smejo agitovati, baron

Conrad izumil je svojo gori omenjeno okrožnico in prav nič se nam ne bode treba čuditi, ako sedaj po končanem volitvenem plesu še drugi ministri spišejo in razposljejo jednake okrožnice. Če nič ne koristijo, škodovale tudi ne bodo. To je pa tudi vse.

Priznavamo, da je vsebina omenjene okrožnice. dobra, in da je v njej vlada hotela izraziti svoje nazore, nazore namreč, da se državnim uradnikom njih političke pravice kratiti ne morejo, da pa uradniki pri izvajanju političkih svojih pravic mej dostojnosti in zmernosti prestopati ne smejo in da se je po tem ravnati zlasti učiteljem, vzgojevalcem nadobudne mladine.

A kakor rečeno, okrožnica prišla je prepozno mej svet. Nazaj ne more uplivati, kakor sploh noben zakon, nobena naredba ne, znanprej pa tudi ne bode čudežev delala. Danes, ko je ravno še sveža, vsakemu v spominu, danes ni predmeta, da bi se uporabljala, predno bodo pa nove volitve, poteklo bode po Dunavu mnogo vode in ta voda bode vzela seboj morebiti celo ministra Conrada. Okrožnica bode se pozabila in ko bi se tudi ne pozabila, možno je, da nastopi nova vlada, ter izda novo okrožnico v baš nasprotnem zmislu.

Zategadelj in ker imajo take okrožnice le toliko moči, kolikor jim je prisojila krajna vlada v tej ali v drugej kronovini, se za barona Conrada najmlajši čin ne moremo ogrevati in okrožnica je in ostane — brez vrednosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 10. julija.

Naučni minister poslal je vsem deželnim oblastvom tole okrožnico: „Pri poslednjih volitvah poslancev za državni zbor so se, kakor se je pokazalo, učitelji takih šol, katere imajo ne le poučevati, ampak tudi vzgojevati, kot agitatorji in politični predboritelji mešali v strankarski boj. Jaz ne morem odobravati takega postopanja, ker se ne strinja s poklicem, v katerem vzgled napravljata tako silen upliv na mladino in katero moti tiho delavnost v šoli. Kajti zahteva šole, da se jej otroci vseh strank in narodnosti zaupajo, zgubila bi svoje opravičenje, kakor hitro se oni, katerih naloga je vzrastujočo mladino z znanstvenimi stvarmi voditi k nepristran-

zali obraz njegov, kar je vzbujalo pozornost celó v deželi, kjer so bili skoro vsi možki lepi. Dočim bi bil ta igrač brez domovine v osebnosti društvene osamelosti svoje prej ko ne proti prijaznosti kakšne lepe fine dame mrzel kot led, mogla je mlada deklica, v raztrganem oblačilu čudeč se tekajoča na njegove strani, slabo rudečico pričarati v brezbarvna lica njegova. Slednjič se je oddaljila, a prej ne, da je izprevidela — kar je njen umetalni in bistroumni spol prej ali slej gotovo našel — da nenavadno velikodušno ravna s svojimi novci, in potem — česar pa morebiti še nobena druga njenega spola ne bila našla — da so drzovite črne oči tega lepega finega gospoda v resnici nežne, celó jako mile rujave barve.

Pred belo hišico v stranskej ulici, v katero se je podal, bil je majhen vrt. Ta je vzbujal pozornost gospoda Oakhursta. Vrt je bil poln vrtnic, solčnic in preobjéd. Te cvetice so mu bile v dra-gej in nosnej šopkovej obliki dovolj znane, a zdelo se mu je, da jih še nikdar ne videl tako izredno lepih. Morebiti zaradi tega, ker je bila še sveža jutranja rosa na njih; morebiti tudi, ker še niso bile odtrgane. Naj že bo, kakor hoče, prevzele so ga — ne zato, ker se je morebiti ž njimi hotel la-

LISTEK.

Črtica iz življenja igralčevega.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, posl. Vinko.)

I.

Vedno je mislil, da je že usoda tako nanescila. Vsakako bi nič ne bilo moglo biti tako nezdružljivo z njegovimi navadami, kakor ono jutro sredi poletja že ob sedmih iti na trg. V tem letnem časi — in sploh v vsakem letnem časi — videl je človek njegov brezbarvni obraz pred dvema popoldne le redkokrat na javnem trgu v Sakramentu. Kadar je poznejša leta zrl nazaj na dogodke premén polno dobo življenja svojega, prišel je s karakteristično filozofijo svojega obrta vselej do sklepa, da je že usoda tako nanescila.

Sicer pa sem kot vesten, le s fakti računajoč kronist dolžan, še posebe poudarjati, da je imela gospoda Oakhursta prisotnost na trgu tisto jutro jako naraven povod. Ker je bila banka o polu sedmih po njegovih rokah dobila dvajset tisoč dolarjev, ustal je od faronove mize, katerej je predsedoval, prepustil svoje mesto velenadarjenemu po-

močniku ter se odtegnil tako tiho, da tega ne opazil niti jeden bledih obrazov, ki so bili molé in z mrzlično pazljivostjo nagneni čez igralno mizo. Ko pa je stopil v svojo gizdavo opravljeno spalnico, čakalo ga je majhno iznenadenje: skozi jedno okno, katero vsled pozabljivosti ne bilo zaprto, vreli so žarki jutranjega solca. Nekova stvar v izrednej krasoti tega poletnega jutra, mogoče da tudi kakova po vsem nova mikalna misel učinila je, da je jeden hip počakal, hoteč zagrinjalo doli potegniti. Potem je segel po klobuk ter šel doli na cesto.

Ljudje, o tako zgodnej uri nahajajoči se zunaj, spadali so v vrsto, ki je bila gospodu Oakhurstu neznana. Bili so mlekarji in branjevci, oddajajoči svoje blago; mali kupci, odpirajoči svoje prodajalnice; krščenice, prage pometajoče, in tu pa tam kakšen otrok.

Vsa ta bitja je opazoval gospod Oakhurst z nekovo hladno zvezdavostjo, a ne brez onega ciničnega zaničevanja, katero je navadno tako obilo rabil proti prevzetnejšemu delu človeštva, s katerim je običaval občevati. Res, jaz mislim, da on kratko ni malo ne bil neobčutljiv za čudeče se poglede, katere so te ženske iz množice metale za njim; za upliv, ki ga je imela nánje njegova postava in

skemu mišljenju in razsojevanju, sami mešajo v delovanje strank in zdaj dajo poročilo dvojenju o lastnej nepristranosti v stvarih, ki se tičejo strank in narodnosti. Kakor jaz nikakor ne nameravam komu zabranjevati izvrševanja pravice, katero ima kot državljani, in omejevanje postayne svobode, vendar smem pričakovati, da se učitelj omenjenih kategorij pri izvrševanju svoje pravice s pravim taktom izogiba vsega, ker bi utegnilo motiti zaupanje le enega dela izročene mu mladine ali pa nasprotovati njegovim visokim dolžnostim. Jaz prosim tedaj, da se to objavi učiteljem srednjih in ljudskih šol.

Upravno sodišče razveljavilo je na pritožbo Brnskega mesta odločbo naučnega ministerstva, da mora mesto tudi za četrti mestni okraj ustanoviti jedno česko šolo. Ta razsodba se naslanja na to, da so pri poizvedovanju, koliko otrok bi obiskovalo to šolo, upisali se tudi nekateri, ki bivajo v tretjem okraju, kateri pa že ima svojo česko šolo. Ker je pa za to šolo bilo proračunjenih vkupe 96 otrok in ti večinoma bivajo gotovo v četrtem okraju, bode mesto vsekako moralo v kratkem ustanoviti tudi to česko šolo, samo uradna poizvedovanja se bodo morala znova pričeti. Stvar je tedaj le za nekoliko časa odložena. Da se sedaj ni Čehom povoljna rešila, krive so tedaj le formalnosti.

Nedavno izjavil je „Pokrok“ da so Čehi v Pragi pripravljeni sporazumeti se z Nemci in jim prepustiti nekaj sedežev v mestnem zboru. Dotični članek bil je jako zmeren, zahteval je samo, da naj Nemci odpravijo svoj „schulverein“, ki dela le združbo mej narodnostima na Českem in da se naj tako strogo ne ustavljajo ustanavljanju českih šol v nemških mestih, kjer je zakonito število českih otrok. Mi smo precej izrekli svojo misel, da Nemci ne bodo vsprejeli teh pogojev, kajti njim ni za sporazumljenje, ampak le za zatiranje slovanskih narodnostij. Nesmo se motili. Vsi nemški liberalni listi izjavljajo, da Nemci ne morejo vsprejeti teh pogojev. Pri tem pa trdijo, da je nemški „schulverein“ prav domača nemška kulturna zadeva, ki nema z drugimi narodnostmi nič opraviti. Ta trditev je naravnost smešna. Če je tako, zakaj to društvo ne ustanovlja in ne podpira šol po čisto nemških deželah, ampak le po slovanskih krajih. — Ker je Liberško „Nemško narodno društvo“ izključilo štiri člane, je iz društva izstopilo blizu 200 članov. Mej nemškim prebivalstvom tega mesta se sedaj vedno bolj širi razpor. Preveliko ščuvanje proti drugim narodnostim bode tedaj naposled mej Nemce same zasejalo neslogo. Mnogim bolj previdnim Nemcem začenja biti jasno, da ne kaže preveč napenjati strune, da ne poči, zategadelj nečejo drugim več pritrkovati, to pa rodi neslogo mej Nemci samimi.

Posvetovanje o obnovljenji **avstro-ogerske** nagodbe so se pretrgala. Ogerski ministri razjasnili so svoje stališče in prišli z avstrijskimi tako navskriž, da se posvetovanja neso mogla nadaljevati, ampak se bodo daljna pogajanja vršila pismeno. Še le jeseni se zopet začno ministerske konference, ki bodo obravnavale to stvar.

„Narodni Listy“ mislijo, da je metropolit Serajevski, Sava Kosanović, odstopil, ker se preveč širi germanizacija po **Bosni**. Katoliškim frančiškanom in pravoslavnim duhovnikom, kateri zastopajo slovansko idejo v deželi, se daje premalo pravic. Ta list graja, da so se iz Bosne odstranili vsi hrvatski uradniki, ki so se bili pri začetku okupacije nastavili. Po mnenju tega lista bi bilo najbolje, da se Bosna in Hercegovina združita s Hrvatsko.

Vnanje države.

Ruski listi trdijo, da ustaja v **Afganistanu** narašča, če tudi se je že dementovala. „Svet“ zahteva, da se tja odpošljejo ruski častniki, da bodo vodili ustajo. — Ruski listi neso zadovoljni s poslednjimi izjavami lorda Salisbury-ja v parlamentu,

skati čarobnej in pikantnej gospici Etelindi, ki je ta čas gospodu Oakhurstu v prav posebno veselje, kakor mu je često zatrjevala, v Sakramentu dajala predstave, ali ker jih je odmenil za darilo mikalnej gospici Montmorency, s katero je hotel nocoj večerjati; ne, čutil se je tem cveticam le zaradi samega sebe in morda tudi le zavoljo njih samih.

Nadaljeval je svoj pot in tako dospel na odprti trg. Ko je našel tukaj v senci bombaževe topoli klop, spihal je s svojim žepnim robcem prah ž nje ter usedel se nanjo.

Bilo je krasno jutro. Vzduh je bil tako tih in miren, da je bil vzdih murve jednak globokemu oddihljaju ravno budečega se drevesa, in da je bilo najbolj tiho šumenje v vejah slišati kakor iztegovanje krčevih, na novo oživljajočih se udov. Tam v daljavi kazale so se sierre na tako daljnem nebesu, da né bilo razločiti njih prvotne boje — v takej daljavi, da je celó solnce obupavalo, da kedaj pride do nje, in tako vso svojo moč brezozirno raztrošalo na pokrajino, dokler se je ta same svetlobe lesketala in svetlikala.

Udaviši se jako redkemu čuvstvu, snel je gospod Oakhurst klobuk, naslonil se na pol ležé na klopi nazaj in tako neprestano gledal proti nebu.

nekateri je naravnost tako razlagajo, kakor bi Anglija hotela začeti vojno z Rusi.

Bivši **italijanski** minister vnanjih zadev Mancini pisal je časopisu „Fanfulla“, da ni res, da bi mu bil kralj nakazal 100.000 lir. Tudi on ni nikdar dobival 40.000 lir, kakor pravnik civilne liste. Nakazanih mu je bilo kot takemu 4000 lir, pa nikdar ni ne kot kronin beležnik, ne za kaj drugega, kaj dobil iz civilne liste ali kraljeve privatne blagajne. On ni nikdar hrepenel po bogastvu, ampak ga je povsod nesebičnost vodila.

Grški ministerski predsednik Delyannis predložil je zbornico budget za tekoče leto, pri tem je pa hudo grajal finančno gospodarstvo svojega prednika. To ministerstvo misli v raznih zadevah jako varčno postopati.

Turčija sklenila je trgovsko pogodbo s kongiško državo. Sultan je pogodbo že potrdil.

Nova **angleška** vlada sklenila je sestaviti posebno komisijo, da bode preiskovala uzroke propadu kmetijstva in trgovine.

Dopisi.

Iz Rudolfovega 7. julije. (Redka svečanost.) Oprostite, gospod urednik, da Vam stoprav danes poročam o velelojalni svečanosti, katero je praznovala Novomeška meščanska straža v nedeljo 28. junija povodom desetletnice blagoslovljenja zastave meščanske garde, ker čakati sem moral vseh potrebnih dat.

Take svečanosti eminentno vojaškega značaja Rudolfovo že dolgo videlo ni, in res, kdor je bil tako srečen, da se je mogel udeležiti te slavnosti in vojaške maše, katero je pred okinčano, v zeleno oblečeno mestno hišo na glavnem trgu ob 9. uri dopoldne opravljal prečastiti prošt gosp. Urh, čutil je precej, da je to nekaj nenavadnega, nekaj veleslovesnega: videl si tukaj Novomeško uniformovano meščansko stražo v tako mnogobrojnem številu, kakor še prej nikoli, pod poveljništvom jako spretnega stotnika g. Wagnerja, spremljevano od Novomeške in Trebanjske požarne brambe ter pozdravljajočo s točnim streljanjem glavne dele božje službe, med katero je svirala mestna godba; videl si dalje tukaj brezštevilno množico domačega in ptujega vernega ljudstva, vsa Novomeška dostojanstva in „patronesi“ gospé Ekel in Rizzoli, vse v praznični obleki, da je bilo veselje gledati.

Po slovesni sv. maši imel je prečastiti g. prošt propoved ali nagovor na meščansko stražo.

Slišal sem že mnoge in razne propovedi, pa tako lepe, vzvišene, prazniku tako primerne še nikoli: le en glas se je slišal po celem trgu in po vseh krajih in v vseh krogih, kamor si prišel po končani pridigi, da se bile to zlate besede elegantnega, jako nadarjenega duhovnega govornika.

Da se pa boš, častiti čitatelj, sam prepričal o resnici mojih besed, hočem ti ta prelepi nagovor v glavnih črtah tú zabeležiti v večni spomin tega lojalnega praznika in v čast prečastitemu g. proštu.

G. prošt je pričel svoj govor nekako tako le:

Danes se obhaja desetletnica prelepe zastave naše častite meščanske straže. Zakaj, ravno pretečeni petek t. j. 26. t. m. je minulo 10. let, ko je naš presvetli cesar našo meščansko stražo razveselil s prelepo zastavo. Ni čuda tedaj, da je bilo takrat Vaše veselje nepopisljivo in da se je vsa dolenska stran z Vami radovala! (Zakaj zastava že

sama na sebi je slehernemu vojaku sveta in draga, ker ravno ž njo stopi v najtesnišo zvezo.)

Po temeljiti razpravi, kaj da je vojakom zastava in kaj pomeni prisega novincev v priložnosti zastave, je nadaljeval blizu tako le:

Preljubi mestjani: Če Vam je pa Vaša zastava že od te strani zares draga in sveta, koliko bolj pa smete ponosni biti, ako pomislite, kdo da je Vam to zastavo podaril? kdo drugi kakor ravno Vaš višji vojskovodja, naš presvetli cesar! On je Vas počastil ter Vam zastavo podaril v znamenje svojega priznanja cesarske zadovoljnosti in hvaležnosti, da ste po vzgledu svojih pradedov vedno bili pripravljeni braniti, in ako bi bilo treba, tudi kri preliti za našega preljubljenega cesarja in celo Habsburško rodovino.

Ali ne samo dobrotljiva roka našega slavnega cesarja je Vas in celo mesto s tem darom razveselila, temveč tudi mila roka naše presvetle cesarice je podelila k zastavi prekrasen, dragocen trak, kateri mora Vas k toliko večji hvaležnosti nagibati, kolikor imenitniši in milejši je roka, katera je Vas s tem počastila.

Preljubi! če je pa naša meščanska straža tako imenitno priznanje od samega presvetlega vladarja in presvetle cesarice dobila, mari nismo tudi mi dolžni ji vse spoštovanje in čast skazati? Kaj je, na kar sme naše mesto zares ponosno biti?

Na višje c. kr. uradnije, našo gimnazijo, samostan in kolegijalen kapitel, morebiti še kaj drugega: ali vendar mislim, da ne bom rekel preveč, da tudi ponosni smemo biti naše meščanske straže z godbo vred. Ali ni mari ona, katera sleherni bodisi posvetno ali cerkveno slovesnost na poseben način poveljuje? In ni ravno naša meščanska straža z godbo vred je l. 1883 posebno pripomogla, da se je v Ljubljani tako sijajno dovršila slovesnost ob prihodu našega presvetlega cesarja? V dolžnost si zatorej štejem Vam, blagorodni gospod stotnik in poveljnik, kakor tudi drugim gospodom in vsem vojakom z godci vred najpresrčnišo zahvalo izreči za ves Vaš trud in vse Vaše žrtovanje, posebno pa za to, kar ste kedaj dobrega storili naši kapitelski cerkvi, ter Vas ob enem prosim, da boste tudi prihodnje pripravljani k vedno večji slavi pomagati našemu mestu.

Ko je g. prošt v daljšem svojem govoru verne poslušalce še na drugo, mnogo imenitnišo zastavo, na sv. križ, opomnil, je sklenil svoj govor s temi zlatimi besedami:

Zapopadek sv. vere, zapoved je: Ljubi Boga čez vse in bližnjega kakor samega sebe! Da, ljubimo Boga, kateri nas je sam prej ljubil; ljubimo pa tudi bližnjega, saj je tudi on otrok božji in naš brat.

Kakor naš presvetli cesar vse razne narode svojega lepega cesarstva z jednako ljubeznijo ljubi ter želi vsem dobro storiti, — ljubimo tudi mi slehernega, naj bo Slovenec ali Nemec, Oger ali Lah, Čeh ali Poljak, Rumun ali Rusin, Hrvat ali Slovak. Proč zatoraj z vso nestrpljivostjo, pikanjem, sovraštvom, z vsem zaničevanjem in šaljivim besedovanjem. Kar Ti ne želiš, da bi Tebi drugi storili, tega tudi Ti drugim ne stori! Saj že star pregovor pravi: Sloga jači, nesloga tlači! Podajmo si tedaj v

Nekove ptice, ki so se na mladiki nad njim jele jako odločno držati, so se očitno jako živo razgovarjale o tem, kaj sovražnega bi utegnil naperjati zoper nje. Dve ali tri je ohrabrila nepremakljivost njegova, in poskočile so naposled na tla pred njegove noge; a škrutanje koles na peščeni poti jih je kmalu preplašilo.

Oakhurst je privzdignil glavo ter ugledal počasi proti njemu prihajajočega moža, ki je vlekel čuden majhen voz. V vozu je neka ženska na pol sedela, na pol ležala. Iz lastovite podobe vozove kakor tudi iz nekekega ponosa in očitno kazane samozavesti, s katero ga je mož vlekel, uganil je gospod Oakhurst takoj, da je ta ob enem iznajdnik in stvoritelj tega vozila. Takoj nato je našel gospod Oakhurst še nekaj drugega: obraz tega moža mu ne bil tuj. S pomočjo lastne mu zmožnosti, nikdar ne pozabi obraza, ki mu je kedaj pri njegovem obrtniškem delovanju pokazal zobe, postavil je takoj v duhu moža v naslednjo rubriko:

„San Francisco — polkin salon ... Izgubil svoj tedenski zaslužek ... Kakih sedemdeset dollarjev — na rudeče. Né več prišel.“

Mirni pogled in negibljivi obraz, ki ga je kazal tujcu, pa nič nesta razodevala teh spominov.

Oni pa je zarudel po vsem obrazu, bil v zadregi, obotavljal se in potem nenadoma nehoté obstal, tako da je bil voz s svojim lepim vožnim gostom gospodu Oakhurstu ravno nasproti.

Težko da bi ravnal po pravici z damo in mestom, katero bode zavzemala v tej resničnej povesti, ako bi jo hotel opisati ta hip — ne gledé na to, sem li tega tudi zmožen. Ljudje so imeli različne misli o njej. Ranjki polkovnik Starbottle — njegovim obilnim izkušnjam se mi je zahvaliti za mnoge dragocene namigljaje in poduke o lepem spolu — ta je, žal, da moram to omeniti, jako odločno tajil, da je lepa ali vsaj brdka.

„Zlatenična spaka, pri revolverji! Bolna ženska z mahagonskimi očmi! Jedno vaših prokletih zračnih bitij, ki nimajo mesa na kosteh!“

Ker pa jo je z druge strani njen lastni spol strastno presojal, smemo pač sklepati, da se je to izplačalo pri njej. Gospica Celestina Howard, druga plesalka v baletu gledališča Variété, zaznamovala jo je z veliko razsrjenostjo za „gada“. Mademoiselle Brimborion je pozneje pripovedovala, da je „gospoda Jacka“ vedno svarila pred to žensko in prerokovala mu, da ga bode še jedenkrat „otrovala“.

(Dalje prih.)

krščanski ljubezni bratovske roke in po geslu našega presvetlega cesarja: „Viribus unitis“, t. j. z druženi močmi! delajmo tudi mi v korist našega mesta, v korist naše vrle meščanske straže in godbe. kakor tudi drugih zavodov, ker potem smemo upati, da bo naša dolenjska metropola tudi uplivala na celo dolenjsko stran ter nepopačenemu dolenjskemu narodu pomagala ne samo k večji izobraženosti, temveč tudi k boljšemu gmetnemu stanu, kar se bo pa toliko gotovše dopolnilo, ako se bomo z naprejš zvesto držali starega gesla: „Vse za vero, dom in cesarja“!

Po izvršenem tem govoru defilovala je meščanska straža spremljevana od obeh požarnih bramb z godbo na čelu in plapolajočim banderom pred c. kr. okrajnim glavarjem g. E. kot zastopnikom presvetlega cesarja in navzočnimi dostojanstveniki.

Zabeležiti moram, da se je točno ob 9. uri, ko se je začela slovesna sv. maša, odposlal sledeči brzojav presvetlemu cesarju na Dunaj: Zvesta in pokorna meščanska straža v Rudolfovem obhaja ravnokar z vojaško mašo pri mnogobrojnem številu ljudstva desetletnico v hvaležni spomin premilostljivo podarjene in od presvete cesarice Elizabete s trkom premilostljivo okinčane zastave. Bog ohrani, Bog obvari našega premilostljivega cesarja Fran Josipa I.! — našo premilostljivo cesarico Elizabeto! Živila! živila! živila!

Na ta brzojav dospelo je danes, 7. t. m. od presvetlega cesarja iz kabinetne kancelije potem deželnega predsedništva na poveljnika meščanske straže v Rudolfovem pismeno jako laskavo priznanje Najviše naklonjenosti in Najviša zahvala za lojalni spomin Novomeške meščanske garde.

Ob 1. uri popoldne vršil se je slavnosten banket v dvorani Brunnerjeve gostilne, kjer se je zbralo okoli 50 odličnjakov in prvih dostojanstvenikov v Rudolfovem.

Prvi toast govoril je stotnik g. Wagner na naš presvetlega cesarja in presveto cesarico, katera skazujeta mestu Rudolfovem vsak čas v vsakem oziru svojo najvišjo cesarsko milost. Ta toast bil je pozdravljen od godbe s cesarsko himno in s streljanjem možnarjev.

Po dolgem odmoru oglasil se je g. grof Margheri k besedi ter napival (v slovenskem govoru) Novomeški meščanski straži nekako s temi besedami:

Stali so nekaj gosti gozdi, kjer zdaj razveseljuje naše oko plodovito polje, zelene livade in vinogradi z zlatim trtnim sadjem, prebivali so volkovi in medvedje, kjer imajo zdaj mirni prebivalci te dežele svoja stanovališča, ko je na poluotoku reke Krke iz tal zrastle mesto, katero se je po svojem ustanovitelji cesarji Rudolfu imenovalo Rudolfovo.

V srednjem veku so bila mesta zavetje omike in umetnosti, samostani varstvo vednosti: tako tudi tukaj — Rudolfovo je bilo več stoletij zaščita in bramba omike, umetnosti in znanstva.

Hitreje in plodoviteje bi se pa bila omika razvila in razcvetela, ko ne bi bil okrutni Osmanec razdejal po svojih večkratnih navalih v malo dnevih, kar je jedno stoletje ustanovilo.

V istih nevarnih časih zapustili so vitezi s svojo oprodo gradove ter združivši se z meščani zapodili z božjo pomočjo starega sovražnika čez meje naše domovine.

Pa ne samo na krvavem bojišču združevali so se vitezi s prebivalci mest.

Znani so Vam kamenitni kipi v samostanski cerkvi v Rudolfovem in uvideli boste, koliko da so storili graščaki na Otočici za ta samostan, ki je bil več stoletij blagodar za Rudolfovo in njegovo okolico.

Kakor iz letopisov in starih dnevnikov sprevidim, odhajali so moji predniki in pradedi, lastniki Starega Grada, v svoje mladosti — hrepeneči po vedah in znanstvih na vseučilišča v Pizi, Bolonji, in dr., od koder so, akademiško dostojnost bogoslovja ali zdravništva pridobivši si, domu se vračali, ter svoja znanstva uporabljali v prid in korist mesta Rudolfovega in njegove okolice.

Pa tudi v najnovejšem času pokazala se je zveza mej lastnikom graščin Otočice in Starega Grada in meščani v Rudolfovem: ko je namreč pred 6 leti naš presvetli cesar poklical dolenjska mesta k svobodni volitvi, doletela je mene čast, da ste me izvolili svojim zastopnikom v državnem zboru.

Štejem si torej v posebno čast, da je ravno meni privoščeno, na zdravje napiti Vam korenjaškim boriteljem v boji zoper notranje in zunanje sovražnike: korenjaški ste bili, korenjaški ste ostali! Meščanska straža Rudolfovega naj živi! Slava!

Drugo zdravico na meščansko stražo napil je c. kr. okrajni glavar g. E., kateri je sam rad priznaval, da mu je g. predgovornik iz srca govoril; tretjo na prisotni dve „patronesi“ gospé E. in R. župan g. dr. P. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Deželni šolski svet kranjski) sklenil je v poslednji seji, obrniti se do učnega ministerstva z utemeljeno prošnjo, da naj se na Ljubljanskem moškem in ženskem učiteljski vsi predmeti razun pedagogike in nemškega jezika poučujejo v slovenskem jeziku. Dosedaj se je blizu polovica predmetov poučevala nemški in kar je najbolj čudno, da še pri tem ni bilo enakosti na obeh zavodih; kajti prirodnoznanstvo učilo se je na moškem učiteljski slovenski, na ženskem nemški. In predmet, za ljudske učitelje na deželi jako važen, to je kmetijstvo, prednašal je nemški znani Linhart. Dalje opozarja deželni šolski svet ministerstvo na pedagogičski nedostatek, da vadnica, na kateri se imajo vaditi učitelji za slovenske šole, ni tako urejena, kakor večrazredne slovenske šole, temveč neka zmes nemško-slovenskega poučevanja. Deželni šolski svet tedaj prosi ministerstvo, da naj z novim učnim letom vadnico ravno tako uredi, kakor bodo odslej slovenske večrazredne šole v Ljubljani in na deželi. Gledé slednjih sklenil je namreč deželni šolski svet že v predzadnji seji, da imajo biti v prvih dveh letih čisto slovenske in da se šele v 3. letu nemščina začne poučevati.

— (Baron Wurzbach), deželne vlade kranjske svetnik, uložil je po 36 letnem službovanji prošnjo za umirovljenje.

— (Duhovne vaje) za gg. duhovnike Ljubljanske škofije pričnó se v ponedeljek 24. avgusta kmalu po 3. uri popoldne in zvršijo se v petek 28. avg. v Alojzijeviski.

— (Društvo „Ljubljanske ljudske kuhinje“) imelo je predvčeraj svoj osmi občni zbor. Navzočnih bilo je mnogo društvenikov. Vodja g. Hengthaler pozdravil je zborovalce, posebno zahvalo izrekel je gospem, katere se neumorno trudijo za prospeh in razvoj društva. Zahvalil se je tudi sl. deželnemu zboru kranjskemu in kranjski hranilnici za veliki podpori. Vodja g. Hengthaler prosi blage gospe podpornice, naj v svojem blagodejnem delu vztrajajo ter vabijo i druge plemenite gospe in gospodičine k sodelovanju. Posebno zahvalo pa izreka hišni posestnici g. Šusteršičevi, ki je poklonila ljudski kuhinji za dijake v odhodnico sto litrov piva. Iz računskega sklepa za pretečeno društveno leto je razvidno, da je imelo društvo 4918 gld. 62 kr. dohodkov in le 256 gld. 27 kr. manj stroškov. Za meso izdalo se je pretečeno leto 1272 gld. 65 kr., za razno sočivje 2360 gl., 59 kr., za kruh 531 gld. 20 kr. itd. Za reveže, posebno pa za revne dijake, jako uspešno delovanje društva razvidi se iz izkaza o oddanih jedilnih deležih. Oddalo se je od 1. maja 1884 do 30. aprila 1885 po 10 kr.: 13.219 deležev, tedaj za 1321 gld. 90 kr.; deležev po 6 kr. (večinoma dobro zabeljeno sočivje) 29.672, tedaj za 1780 gld. 32 kr.; po 4 kr. (dobra zakuhana juha) 14.702, tedaj za 591 gld. 2 kr., vsega vkupe 57.593 deležev za 3693 gld. 24 kr. Razen tega oddalo se je 53.120 kosov kruha po 1 kr., tisoč kosov kruha pa je bilo darovanih po podpornikih. Največji in najblažji podpornik dijakov, ki obedujejo in večerjajo v ljudski kuhinji pa je kanonik monsignore Jaran. Njega skrbi je pripisovati, da dobiva do sto dijakov v ljudski kuhinji dobro in tečno kosilo in večerjo. Za dijake se posebno dobro skrbi. Izdal je kanonik monsignore Jaran pretečeno leto za „dijaško kuhinjo“ za 984 naročilnih listov 1520 gld. 23 kr., katero vsoto je blagi gospod vso po prostovoljnih darovih nabral. Da bi blagega dobrotnika rodoljubi le znatno podpirali v njegovi blagodejni nalogi. V imenu pregledovalnega odseka poročal je g. Klemenčič in naznanil, da so vsi računi popolnem v redu. V društveni odbor izvolili so se prejšnji odborniki: načelnikom gosp. Hengthaler, namestnikom gosp. Dreise, blagajnikom g. A. C. Ahčin, zapisničarjem g. dr. Josip Stare, upraviteljem pa c. kr. stotnik v pokoji g. Hübschman. Načelnico društvenih gospa izvolil si je občni zbor gospo Hübschman.

— (V Žminji) v Istri bile so 6., 7. in 8. t. m. občinske volitve. Zmagala je narodna stranka.

— (Pevsko društvo „Lira“ v Kamniku) ima v nedeljo dne 12. t. m. izlet v Gornjigrad, in

se udeleži ondote slavnosti na čast slovanskima blagovestnikoma sv. Cirilu in Metodiju. Iz Kamnika odide društvo z zastavo jutraj ob 3. uri.

— (Slovensko bralno društvo „Edinost“ v Središči) priredi v nedeljo dne 19. t. m. na vrtu g. Sajnkoviča v proslavo slovanskih blagovestnikov sv. Cirila in Metodija veselico z govorom, petjem, deklamacijami in godbo. Začetek ob 5. uri popoldne. Ustopnina 20 novčičev za osobo. Pri slovesni sv. maši ob 10. uri poje društveni mešani zbor.

— (Vipavska čitalnica) sklicala je občni zbor na nedeljo 12. julija popoldne ob 4. uri, k kateremu se vsi društveniki najljubšeje vabijo. Na dnevnem redu je prememba pravil in posamični predlogi.

— (Tatvine.) Tatovi in tatice, ki so zadnji čas nekoliko mirovali, pričeli so zopet svoj malovredni posel, pri katerem neso kaj izbirčni. V prvi vrsti ljubijo dobro pečenko, dasi se ne branijo novcev in obleke. Trgovcu g. Mehletu pri Zidanem mostu ukrali so tolsto gos in purico, g. Egerju v Kolodvorskih ulicah št. 12 kar štirinajst lepih golobov in vsa jajca, — pustili so tri golobe, — vse vkupe v vrednosti 23 gld. — Postreškinji Mariji Taškarcu pa so ukrali obleke in zastavnih listov, kakor sama ceni, nad 80 gld. vrednosti. Celo vojak ni pred tatovi varen, kajti topničarskemu korporalu ukral je nekdo v Trnovski vojašnici srebrno uro z verižico z braziljanskim tolarjem. Povsod pa je isti „refrain“: Tat neznan! Ali bi ne bilo umestno pomnožiti naše redarstvo, poleg tega odstraniti nesposobno obojbe istega. Postopači se oblastno sprehajajo po mestu, ali kdo jih bode zasledoval, ko je redarstva premalo. Naj bi srečni časi za lopove v Ljubljani vendar že nehali!

— (Štrajk na Reki. Pretekli torek ustavile so na Reki „cigararce“, ki delajo viržinke, svoje delo. Ker se jim je mezda znižala, ostavilo je 350 delavk tovarno. Dosedaj jih ni bilo mogoče utolažiti.

— (Nezgoda.) V 6. dan t. m. počil je v papirnici na Reki (firma Smith & Meynier) kotel. Sopar poparil je tri delavce in dečka, ki je bil pri njih. Vsled hude bolečine poskakali so delavci skozi okno in kakor besni begali po ulicah. Ustavili so je in peljali v bolnico. Teško, da bi prebili grozne rane. Deček pa je le malo poškodovan.

— (Kmetska posojilnica Ljubljanske okolice v Ljubljani) imela je prvo polovico 1885. leta 136.374 gld. 8 kr. prometa in sicer dohodkov 70.325 gld. 53 kr., izdatkov 66.048 gld. 55 kr. Stanje posojil dne 30. junija 1885 je: na uknjižbo 34 strankam 16.161 gld. 29 kr., proti mešnicam 75 strankam 41.225 gld., — toraj skupno 57.386 gld. 29 kr. Hranilne uloge znašajo koncem meseca junija skupno od 76 strank 47.827 gld. 29 kr. Hranilne uloge se obrestujejo po 4 1/2%. Uradni dan vsak torek jutraj.

— (Gorenjesavinjska posojilnica v Mozirji) imela je meseca junija 29.960 gld. 59 kr. prometa in sicer 14.640 gld. 92 kr. dohodkov, 15.319 gld. 67 kr. pa stroškov. Prvega pol leta pa vsega prometa 163.879 gld. 13 kr. (85.108 gld. 21 kr. dohodkov, 78.770 gld. 92 kr. pa izdatkov.)

— (Duhovske zadeve.) Razpisani sta duhovniji: Koprivnik in Trebelno. Podeljene so duhovnije: Polhov Gradec g. M. Zupanu, župniku na Prežganji; Blagovica g. Ljud. Škufcu, župniku v Leskovici nad Loko; Dobovec g. Al. Jeršetu, duh. pom. v Trnovem. Prestavljena sta gg.: Jos. Golmajer v Boh. Bistrico, Kasp. Majar v Hinje. Umrla sta gg.: Fr. Urajar v pokoji v Vavtavi; Janez Krivec, dekan v pokoji v Gradci.

— (Izvestij S. Peterburgskago Slavjanskago Blagotvoriteljnago Obščestva) izšel je in se razpošilja zvezek za maj-junij št. 5—6 v dvojnem obsegu. Vsebina: I. Dejstvijsa Obščestva. II. Slavjanskoje obozrenje: Sbliženje Slavjan, A. Kirejeva. Pisjmo v redakciju, od istega. Izvestija iz slavjanskih zemelj. Slavjanskoje toržestvo v Varšave. Rečj prefessora I. Pervolfa. Slavjanskij koncert v Kijeve, A. Stepoviča. Ot Pragi do Veni, N. P. Čehi v Amerike. Korresdondencija Jana Vagnera. Iz Belgrada. Korrespondencija K. L. Lavoslav Geitler. (Nekrolog.) III. Slavjanskija biblijografičeskija izvestija. Metodijevskij jubilejnij Sbornik, izdanij Varš. Universitetom rec. M. C. Zapadno-slavjanskija izdanja ko dnju tisjačletija končini sv. Meofodija. Stacija nemeckago duhovnago žurnala o sv. Kirille in Meofodiji. rec. P. Sirku. Ruskoje zabužje. J. P. F...iča. Paleografičeskij sbornik zapadno-russkih

gramot i aktov. rec. P. Sirk. Poljskaja Hristomatija. K. G. Trudi Krakovske Akademiji Nauk. A. C. Obzor literaturi po istoriji Poljsi XVI. v. za istekši 1884. god. prof. Ljuboviča. [K Kurillo-mefodijevskoj bibliografiji. Bibliografičeskija zametki. Novaja Gazeta v Vostočnoj Rumeliji. Muzikalnija novosti, D. Nikoljskega. Spisok lic, polučajuščih „Izvestija“. — Naročevanje se nadaljuje. Cena dva rublja s pošto vred za Rusijo in druge države. Naslov uredništva: S. Peterburg ploščad Aleksandrijskago teatra, v dome Golubeva Nr. 7.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 10. julija. „Pokrok“ ponavlja svoj predlog, da bi pooblašteni zaupni možje izmed Nemcev s českimi voditelji se pogajali, koliko nemških odbornikov naj bi se izvolilo v mestni zastop. Čehi so pripravljene ideji sprajljivosti na ljubo k največji žrtvi, le narodna dostojnost se ne sme kratiti.

London 10. julija. Dolenja zbornica: Hicks Beach zavrača misel, da se slabo stanje trgovine preiskuje z namenom, da se zopet uvede varstvena carina. Zakon o budgetu v prvem branji vsprejet. Zakon v varstvo mladih deklet proti zapeljevanju k nenravnemu življenju vsprejme se v drugem branji.

Bruselj 9. julija. Policija preiskovala je danes hišo, kjer so se redno shajali anarhisti in izdajali svoj dnevnik: „Ni dieu ni maitre!“ Policija zaplenila je več pisem in prijela 14 oseb, izmed katerih pa so nekatere izpustili. Mej zaprtimi sta jeden Rus in jeden Nemec, drugi Francozi in Belgijci.

London 9. julija. Ministerstvo sklenilo je, da se sestavi komisija, ki ima preiskavati, zakaj da hira trgovina in kmetijstvo.

Madrid 9. julija. Včeraj na Španskem 1540 ljudij za kolero zbolelo, 717 umrlo. Izmed teh 414 v provinciji Valenciji.

Razne vesti.

* (Kralj Milan v Budimpešti.) Vsi evropski listi pripoznali so Milana Obrenoviča kraljem srbskim, nikakor pa ne ogerska narodna kazina, ki mu še dandanes od eka svoje pripoznanje. Vsi mogotci in člani vladajočih rodbin, dohajajoči v Pešto, vabijo se v narodno kazino na zajutrek. Kralj Milan pa takega povabila še ni dobil. Dojde li član kake vladajoče rodbine v Pešto čaka ga na kolodvoru razen dostojanstvenikov tudi odlični odbornik narodne kazine, da se dostojno pokloni prišlecju; ko je došel kralj Milan, ni bilo na kolodvoru nobenega kaznota. To pa vse zaradi tega, ker narodna kazina kralja Milana ne priznava za „pravega“. Poudarja se, da so Milanovi predniki prašiče pasli in da potomec takih ljudij ne sme v narodno kazino, ako je tudi dobil kraljevo krono na glavo. Dokler je bil Milan v Pešti, ni bilo v razstavi videti niti jednega znanejših aristokratov — ogibali so se, da ne bi prišli s kraljem vkup. Stoprav tedaj, ko je Milan odšel, oddahnili si je gospoda. Vse drugače pa je, kadar dojde princ Waleški v Pešto. Že sedaj delajo velike priprave za vsprejem, ker se čuje, da prav v kratkem obišče Pešto. In vendar princ Waleški zadnjič mladim gospodom magnatom ni napravil posebnega veselja! Prišel je ob 11. uri zvečer v kazino na večerjo. Princ bil je namenjen odpotovati ob 5. uri jutraj in ker ni hotel iti spat, začeli so igrati. Ob 1. uri po polnoči dobil je princ že 40.000 gld., ob 4. uri jutraj pa, ko se je igra končala, imel je za 150.000 gld. chekov. Toliko je priigral. Ker je dolg pri igri časten dolg, ki se mora v 24 urah poplačati, razkropili so se mladi magnati po Pešti, in ob 5. uri jutraj bilo je vseh 150.000 gld. v gotovem poravnanih. Princ bode sedaj gospodom dal revanšo, tako vsaj upajo.

Avstrijska specialiteta. Tridesetletna izkustva so dokazala, da se je „Mollov Seidlitz-prašek“ pri vsakeršnem slabem prebavljenju in zaprtji kot jedino uspešen lek izkazal. Cena škatlici z navodom 1 gld. Vsak dan razpošilja po poštnem povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik a Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 5 (11—5)

Tuji:

9. julija.
Pri sloani: Šušić iz Celja. — Wistinger z Dunaja. — Globočnik iz Radovljice.
Pri Italici: Wolser z Dunaja. — Neumann iz Budimpešte. — Nürnberg iz Trsta. — Berner z Dunaja. — Dr. Seitz iz Gorice. — Gerstel iz Trsta.
Pri avstrijskem cesarji: Sutej iz Kranja.

Umrli so v Ljubljani:

7. julija: Marija Kastelic, užitninskega paznika hči, 4 leta, Stari trg št. 19, za jetiko. — Marija Span, čevljar-skega mojstra hči, 20 let, Dunajska cesta št. 8, za jetiko. — Franciška Vrhovec, hišnega posestnika hči, 20 let, Poljanska cesta št. 54, za vodenico.

8. julija: Gašpar Vončina, krznar, zdaj prisiljenec, 63 let, Poljanski nasip št. 50, za Brightovo boleznijo. — Amalija Libenski, babica, 65 let, Truberjeve ulice št. 2, za vodenico. — Barbara baronovka Reebach, graščakinja, 86 let, Vegove ulice št. 2, za oslabljenjem močij.

V deželnej bolnici:

6. julija: Ida Bajžel, delavčeva hči, 1 leto, za božjasto.

7. julija: Jurij Mavrin, gostač, 40 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
9. julija	7. jutraj	737-28 mm.	17-2° C	brevz.	jas.	
	2. pop.	735-62 mm.	26-8° C	sl. jz.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	736-56 mm.	20-0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 21-3°, za 2-5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 10. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 95	kr.
Srebrna renta	83	70
Zlata renta	109	—
5% marcna renta	99	90
Akcije narodne banke	863	—
Kreditne akcije	285	30
London	124	60
Srebro	—	—
Napol.	9	88
C kr cekini	5	89
Nemške marke	61	15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	—
Ogrska zlata renta 4%	99	05
„ „ papirna renta 5%	92	65
5% štajerske zemljišče odvez. oblig	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. obč avstr. 4 1/2% zlati zast listi	124	—
Prior. oblig Elizabetine zapad železnice	114	25
Prior oblig Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld a v	195	25

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem za toplo sočutje o bolezni in smrti naše preljubljene hčerke

MARIJE SPAN,

potem za mnogobrojno spremstvo na pokopališče, posebno pa še gg. pevcem za mile n. grobnice in čast. dariteljem lepih vencev izrekamo najtoplejšo zahvalo.

(416) **Žalujoči stariši.**

Izvrsten med

(garantiran pitancec)

na debelo in drobno, kakor tudi v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlija 30 kr., se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti gotovi plači pri

OROSLAVU DOLENCU,

svečarji v Ljubljani. (278—9)

za hitro pripravo naravne, okrepejoče kopeli smrekovih igel. Cena steklenici 40 kr., 12 steklenic 4 gld. av. v. pri Juliji Bittner-j, lekarni v Reichenau-u, Sp.-Avstr.: zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trunkoczy-j in v mnogih lekarnah cesarstva.

NB. Za veliko banjo zadostuje jedna steklenica, za (143—11) kopalni stol 1/2 steklenice.

Kuverte s firmo
„NARODNA TISKARNA“
priporoča po nižji ceni
v Ljubljani.

Naznanilo.

Od podpisanega cestnega odbora se naznanja, da bo dražba za popravo kamenitega sklada (škarpe) v Mostah na Ljubljani v znesku 302 gold. na 16. dan julija ob 10. uri dopoldne na mestu dela. Kdor želi to delo prevzeti, naj se omenjeni dan v Mostah pri županu oglasi.

Okrajni cestni odbor okolice Ljubljanske,

na Viči, dné 10. julija 1885.

(414)

Načelnik: And. Knez.

Mazilo zoper pege,

lišaj, mozoljčke, rudečice na obrazu i. t. d. Isto ohrani kožo vedno belo, gladko, čisto in nežno ter podeli obličji mladostno svežost. Običajno izgine, če se 15- ali 20krat namažeš s tem mazilom, vsaka nesnaga z obličja. Lonček velja 50 kr. in kos mila 12 kr., torej vkup 62 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (405—1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihne-nje, kisle podiranje, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali piščo, črve, zoper bolezni na vr-nici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Frave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajske cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek. V Skofljici: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Frave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisneno besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapечатena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapечат z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemanjo teh znakov istinitosti, naj se zavrzajo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—22)

V petek 10. in v soboto 11. julija v tukajšnjem

deželnem gledališči

samo dve predstavi,

kateri bosta dala

slavna čitatelja mislij

HOMES in gospa FEY.

Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. Začetek ob 8. uri zvečer.

Navadne gledališke cene.

(400—4)

Ustopenice se prodajajo v gledališkem poslopji.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.